

ŞEHİD SEDAT YENİGÜN

İsmail Ekrem, 5 Temmuz 1980

"Şuurdu Sedat, samimiyet idi, imandı. Anlamıştı ki Babil Kulesi'ne dönen bu ülkenin ana davası, dürüst insanlar arasında bir dil meydana getirmektir. Keşmekeş önce kelimeler dünyasında yok edilmelidir. Sedat, konuşmasını unutan zavallı çağdaşlarına dillerini öğretmeye çalıştı. Dillerini, yani mukaddeslerini, haysiyetlerini

ve insanlıklarını. Coşkun bir gönüldü Sedat. Zulmün kılıcını kanının ateşinde eritecek kadar coşkun bir gönül. İsa peygamber zamanında yaşasa havari olurdu, Asr-ı Saadet'te bir sahabe. Konuştuğu gibi düşündü, düşündüğü gibi konuştu. Sevgi idi, ihlas idi. Asırlardan beri hasretini çektiğimiz yiğit, pervasız, içi dışı bir, münevver. Çevresini ışığa boğmak için alev alev yandı. Sedatlara acınmaz, imrenilir. Veyl kendi beynini, kendi gönlünü parçalayan, çılgın, gafil ve şuursuz insanlara."

Merhum Cemil Meriç, İslâmi Hareket dergisinin Temmuz 1980 tarihli nüshasında böyle tanıklık ediyor dostu, arkadaşı ve öğrencisi Sedat Yenigün için. İlginç bir tanıklık onunkisi. Çok da manidar. Her cümlesi gıpta edilesi özelliklerle bezeli. Kayıtlara geçen en sanatkâr Sedat Yenigün portresi bu olsa gerek. Veciz ve şümüllü. Ne herkesin söyleyebileceği ne de herkese söylenecek zarif ifadeler. Bundan sonra Sedat Yenigün için söylenecek ve yazılacak ne varsa bu cümlelere düşülmüş bir şerh veya bir haşiye yahut bir derkenar olmaktan öteye gitmeyecektir. Bu yazı da dâhil.

Yakın dönemin fikir ve eylem adamlarından biridir Sedat Yenigün. Zeki, mücadeleci ve dertli bir öğretmen. Mesleğini, edebiyatını, hayatını davasına adanmış samimi bir Müslüman.

Hayatı boyunca hiçbir mücadeleye kaçmadı. Zulmün üstüne üstüne gitti. Biteviye yokuş tırmanan dağcılar gibi sürekli irtifa kazandı, sürekli mesafe kat etti. Yorgunluk nedir, yılgınlık nedir bilmedi; hep çalıştı, koştu, konuştu, yazdı; kalemini inandığı değerler için keskinletti, göğsünü davası uğruna siper etti. Şehit edildiğinde daha 30 yaşındaydı ve iki çocuk babasıydı. İkinci güneşi kadar kısa ömründe çok büyük şeyler başardı, çok güzel örneklikler sundu gelecek nesillere.

5 Temmuz 1980, şehit olduğu tarih. Cumartesi günü, bir İslâmi Hareket dergisi yayın kurulu toplantısı sonrası... Akşamüstü... Saat sekiz suları... Fatih Akşemseddin Mahallesi'ndeki bir berber dükkânında otururken içeri giren kimliği belirsiz iki hain tarafından vurularak şehit edildi.

Şehadetinin üzerinden tam 37 yıl geçti. O gün bugündür nedense katil/ler hakkında hiçbir araştırma yapılmadı. Göstermelik ve yüzeysel bir iki takip ve inceleme hariç. Olayın üstüne gitmek isteyen kimseler de "gizemli" kişiler tarafından tehdit edildi. (Aynı silahın yirmi kadar komünist gencin öldürülmesinde de kullanıldığı sonraki tahkikatlarda anlaşılmıştı.) Olayın tek görgü tanığı olan berber de ilk ifadenin ardından önce kayıplara karıştı, iki gün sonra da apar topar yurt dışına kaçırıldı. Kim kaçırdı, neden kaçırıldı, nasıl kaçırıldı? Sorular cevapsız kaldı. 1980'li yılların fail-i meçhul cinayetlerine bir yenisini daha eklendi. Dönemin gazeteleri "*Bir komünist öğretmen öldürüldü.*" diye yazdı. "*Komünist(!)*" öğretmen! Batı'ya ve karanlık güçlere endeksli medya kalemşorlarının en bariz vasfı olan çarpıtma, yalan haber yapma, yaygara koparma, gizli mahfillere hizmet etme alışkanlığı bu vesileyle bir kez daha kendini gösterdi.

1980'li yılların en aktif ve teşkilatçı İslâmcı gençlerinden biriydi Sedat Yenigün. Erzincan doğumluydu. İkinci Dünya Savaşı'nın tesirinin fazlasıyla hissedildiği 1950'li yılların ufunetli havasında açmıştı gözlerini dünyaya. Çocukluk yılları Erzincan'da geçti. İlk tahsilini Erzincan'da, orta tahsilini İstanbul'un Fatih ilçesindeki Ahmet Rasim Ortaokulunda, lise tahsilini ise öğretmen ve öğrencileriyle bir döneme damgasını vurmuş tarihi Vefa Lisesinde tamamladı. Daha sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümü'ne kaydoldu, buradan da 1974 yılında mezun oldu.

O yılların en dikkat çeken sivil toplum kuruluşu MTTB (Milli Türk Talebe Birliği) idi. İslâmcı gençliğin bir araya geldiği, çeşitli fikri tartışmaların yapıldığı, Türkiye genelinde bugün dahi aynı başarıyla yapılması pek kolay olmayan nice yarışma ve organizasyonların gerçekleştirildiği bir yerdi burası. Kelimenin tam anlamıyla bir mektepti MTTB. Öyle ki bugünkü pek çok İslâmcı, milliyetçi, muhafazakâr siyasilere, iş adamlarının, yazar-çizerlerin,

gazetecilerin, eğitimcilerin yetiştiği bir mektep. Sedat Yenigün de burada yetişmiş bir “münevver”di.

Yenigün, Vefa Lisesinin son sınıfına devam ederken liseli gençlere hitaben kurulan MTTB Ortaöğrenim Komitesi'nin idare heyetine girdi ve ilk sosyal çalışmalarını burada yürüttü. MTTB Ortaöğrenim Komitesi'nin ilk başkanı Mustafa Bilgi ile tanıştı. Bilgi, çok gayretli ve samimi biriydi. Onunla dost ve arkadaş oldu. Ne var ki, arkadaşlıkları uzun sürmedi. Bilgi, 21 Eylül 1969 yılında Cağaloğlu'ndaki MTTB binasının bombalanması neticesinde şehit oldu. Yenigün, dava arkadaşını kendi elleriyle kabre yerleştirdi. Bilgi'nin ardından MTTB Ortaöğrenim Başkanlığına getirildi. Başkanlığı döneminde MTTB'nin seküler, milliyetçi, muhafazakâr kimlikten arınıp İslâmcı kimliğe bürünmesinde çok büyük roller üstlendi. Üniversite hayatının ilk yıllarında ise MTTB Kültür Müdürlüğü yaptı. Ardından MTTB Basın Yayın Müdürü oldu. Daha sonra MTTB Genel Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçildi.

Sedat Yenigün, bu görevleri sırasında açikoturumlar düzenleyerek, konferans ve seminerler vererek, kitap tahlilleri yaparak gençliği fikri ve İslâmi yönlerden eğitti. Esnafla kaynaşmak ve bütünleşmek adına geniş katılımlı “Birlik” projeleri geliştirdi. Aralık 1977'de Tepebaşı Gazinosu'nda düzenlenen “İslâmi Diriliş Gecesi” nde heyecanlı ve coşkulu kalabalık karşısında yaptığı konuşma uzun yıllar hafızalardan silinmedi. Konuşmanın hatta susmanın dahi bedel istediği o yıllarda okuma saatleri ayarlayarak, öğrenci kulüpleri kurarak gençliği **Şehit İmam Hasan el-Benna, Prof.Dr. Şehit Seyyid Kutup, Muhammed Kutup, Abdülkadir Udeh, Ebu'l-Ala el-Mevdudi, Prof. Dr. Muhammed Hamidullah, Malik bin Nebi** gibi “*tevhit, vahdet, itikat, Kur'ân, sünnet, küfür, tâğut, zulüm, cihat, şehadet*” vurgusu yapan ve ümmetin şuurlanması için canlarını feda eden Müslüman ilim, kültür ve düşünce adamlarıyla tanıştırmaya cesaretini gösterdi. Gençleri “*Risaleler*”, “*Yoldaki İşaretler*”, “*Kur'ân'a Göre Dört Terim*” gibi eserlerle buluşturdu. Bunu yapmak, o dönemler için basit ve sıradan bir eylem değildi; aksine çok büyük bir cesaret gerektiriyordu. Merhum şehit Sedat Yenigün de bunu göze alabilecek kadar gözü karaydı. Yakın dostu Cemil Meriç'i, Üstat Said Nursi'nin Risale-i Nurlarıyla tanıştıran da kendisiydi. Kızı Prof. Dr. Ümit Meriç'in dediği gibi “*Sedat, Cemil Meriç'in gören gözüydü.*” Cemil Meriç, 38 yaşında gözlerini kaybedince imdadına Sedat Yenigün yetişti. Dergi getirdi, kitap okudu “Allah'ın gözlerini dış dünyaya kapatıp iç dünyaya açtığı” dostuna.

MTTB Bülteni de yine onun gayretleriyle yayın hayatına kavuştu. Milli Gençlik dergisinin düzenli bir yayın hayatına kavuşmasında büyük gayretleri oldu. Bu dergide hem başyazarlık hem de yayının kurulu üyeliği yaparak birçok deneme, inceleme, araştırma ve röportaja imza attı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümü'nde mezun olduktan bir yıl sonra, şimdiki adı **Uluslararası Fatih Sultan Mehmet Anadolu İmam Hatip Lisesi** olan **Darüşşafaka Lisesinde** “*Hitabet*” dersleri verdi. Kısa bir süre sonra da Zeytinburnu'ndaki İhsan Mermerci Lisesine edebiyat öğretmeni olarak atandı. Şehadetine kadar öğretmenlik ve idarecilik hayatına burada devam etti.

Sedat Yenigün, bitmez tükenmez bir enerjiye sahipti. Aynı anda pek çok işle meşgul olacak kadar yetenekli ve gayretliydi. Yazılarında “Mehmet Mengüç Yenigün” müstear ismini kullanıyordu. Yazılarını “Millî Gazete”, “Milli Gençlik”, “Hareket”, “Düşünce”, “Sur”, “Çatı”, “Sebil”, “Tevhid”, “Hicret”, “Yeni” “Devir” ve “İslâmi Hareket” gibi dönemin günlük, haftalık, aylık periyotlarla yayın yapan dergi ve gazetelerinde yayımlattı. Aynı zamanda yaklaşık on farklı dergi ve gazeteye yazı hazırlıyordu. Millî Gazete’de haftada üç dört defa köşe yazdı. Gazetenin “Milli Selamet Partisi’nin bir bülteni” gibi çıkmasından sonra ise buradaki yazılarına son verdi.

1978'de İKO'nun (İlim ve Kültür Ocağı) teşekkülünde bulundu. 1978-1980 yılları arasında **Hasan Güneş, Yusuf Balcı, Hüseyin Öztürk, M. Beşir Eryarsoy, Cemil Meriç, Selahaddin Eş Çakırgil** gibi dönemin önemli simalarının da bulunduğu ilim ve düşünce adamlarıyla birlikte sert söylemli, keskin dilli ve oldukça radikal muhtevalı İslâmi Hareket dergisini çıkardı. Ne var ki dergi uzun soluklu olmadı, sadece 31 sayı çıktı. Dergi ve İKO, çeşitli sol örgütlerin ve ülkücü kesimin saldırılarına maruz kaldı, pek çok kişi bu saldırıda yaralandı ve şehit edildi. 12 Eylül’le birlikte de derginin yayın hayatına son verildi.

Sedat Yenigün’ün, İslâmi Hareket’in Haziran 1980 tarihli nüshasında yayımlanan son yazısı çok anlamlıydı. Yazı, şair arkadaşı Ömer Özbay’ın iki yıl önce İslâmî Hareket’te yayımlanmış “**Gel Ey Zulüm**” şiiriyle başlıyordu.

“Bu gelen

En karanlık inkârların zulmüdür

Hışımlla, kanla, ateşle

Bilmelisin

Ve bir mavi sevda gibi giyerek ölümünü

Yiğitçe direnmelisin...

Gel ey zulüm

Ve ey zulmün ta kendisi”

Sedat Yenigün farklı cemaat ve cemiyetlerle bağlarını koparmadı, onlarla sert ve kırıncı fikri tartışmalara girmede. Ayırıştırıcı değil birleştirici oldu, ümmet ve vahdet vurgusu yaparak bütün Müslümanları kucaklamaya çalıştı. Şehit Hasan el-Benna'nın "**Mutabakata vardığımız konularda beraber yürürüz, ihtilaf ettiğimiz konuları gündeme getirmeyiz.**" ilkesini Sedat Yenigün'ün hayatında sarahaten görebilmek mümkündür.

Onun derdi kariyer peşinde koşmak olmadı hiçbir zaman. Süslü püslü ifadelerle hakikatin üstünü örtmeye çalışmadı. Makam, mevki, şan, şeref tutsağı da olmadı. Fakir yaşadı, cömert davrandı; ihtiyaç sahiplerinin yardımına koştu. Zalimi asla sevmeyi, mazlumun yanında oldu. Yerli ve küresel şer güçlerine, emperyalist zihniyetlere gücü yettiğince karşı geldi, meydan okudu. Özünü ve sözüyle kelime-i tevhidi haykırdı. Edebiyat öğretmenliği yaparken de, idareciyken de, edebiyat doktorasını yaparken de hep hak namıyla hareket etti. Onun ötekisi hiçbir zaman kendi saflarında kıyama duranlar, rükû ve secde edenler olmadı. Onun ötekisi küresel zulüm ve kukla zihniyetlerdi. Müdür yardımcılığı yaptığı okulda başörtülü oldukları için haksızlığa maruz kalan liseli kızların imdadına yine ilk kendisi yetişti, okuldan atılan Müslüman gençleri de yine ilk kendisi himaye etti, onların okumaları için bütün imkânlarını seferber etti. Yenigün, ahlâklı ve edepli bir nesil arzuluyordu. Bunun için de talebelerine sürekli nasihatler etti, örneklikler sergiledi. Takva üzere hayat yaşamaya gayret gösterdi. Namazda veya namaz haricinde iken kısa kollu gömlek yahut tişört dahi giymeyi edebinden.

Sedat Yenigün de herkes gibi bir insandı. Günahıyla sevabıyla bir insan. Yaşadığı dönemin sosyal, siyasi hadiselerinin etkisinde kalarak dile getirdiği düşüncelerinde herkes gibi o da bazen isabet etti bazen yanıldı. Yeri geldi kendini ve çevresini tenkit etti; yeri geldi millet ve ümmet için çıkış yolları aradı. Ama hep bir arayış ve çırpınış içinde oldu. Zor zamanlarda ayakta kalmak zordur, Sedat Yenigün Allah'ın izniyle işte bunu başardı. Eğilmedi, hep dik durdu, vakar ve izzetiyle yaşadı. Onu değerli kılan özelliklerden biri de buydu.

Şu sözler merhum Yenigün'ün kaleminden: "*Nemrut'un yeryüzü cenneti kendisi gibi yok oldu gitti. Hz. İbrahim gibi yaşa ve mücadele et. Dünya hudutsuz arzuların tatmin yeri değildir. Gönlün ebedi olmak iştiyakı bir başka dünyanın özlemi ile doludur. İnsan-ı kâmil olabilirsin. Bir Asr-ı Saadet yaşayabilirsin. Bunları yapmak uğrunda mücadele etmek zorundasın.*"

Sedat Yenigün gibi özgün şahsiyetleri anlatmak zordur. Hakkında çok ciddi kitaplar ve yazılar da kaleme alınmış değildir. Çoğu sözlü, bir de kısa birkaç yazıdan ibaret onun hakkında bilinenler. **Ahmet Şişman hariç; Ömer Küçükkağa, M. Beşir Eryarsoy, Hasan Güneş, Prof. Dr. Yusuf Balcı, Prof. Dr. Ahmet Ağrakça, Prof. Dr. Abdullah Uçman...** gibi dostlarının pek çoğu hayattadır.

Adı geçen hocalarla tefsir ve ilmihal dersleri yaptığı bilinmektedir. Şehit Yenigün'ü anlamak için adı geçen dostlarının ve mesai arkadaşlarının şahitliğine başvurmak gerekir. Zira şehit Sedat Yenigün, Ömer Küçükağa'nın hem akrabası hem çocukluk arkadaşdır. Keza şehadetinden önceki zamanlarda **M. Beşir Eryarsoy**'un evinde tefsir ve ilmihal dersleri yapmışlardır. Pek çok program ve projede beraber olmuşlardır. Bu insanların tanıklığına başvurmak bu nedenle çok önemlidir.

Şehadete giden yol şahitlikten geçer. Şehit Sedat Yenigün de aynı yoldan geçerek şehitlik mertebesine erdi. Genç nesillerin, bugünü anlamaları için yakın geçmişi çok iyi bilmeleri gerekir. Müslüman gençler, bu dönemlerde yaşayan öncü şahsiyetleri, ömürlerini İslâm'a adanmış dava erlerini bilmeli ve kendilerine örnek almalıdır. Sedat Yenigün de bir şahit, bir şehit, bir öğretmen olarak bunlardan sadece biridir.

Selâm şahitlik yaparak şehitliğe koşanlara olsun. ***“Sedatlara acınmaz, imrenilir.”***